

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku J.N.
przy uczestnictwie A.N. i E.B.
o dział spadku i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania A.N.
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek r. pr. Z.C. o przyznanie od Skarbu Państwa wynagrodzenia za udzielenie A.N. z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej uczestnik postępowania jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniósł wyłącznie nieważność postępowania, która ma wynikać z art. 379 pkt 5 k.p.c. Tymczasem w postępowaniu nie doszło do pozbawienia

możności obrony swych praw przez uczestnika postępowania. Po pierwsze, w postępowaniu w I instancji miał pełnomocnika z wyboru, który był faktycznie bierny, ale formalnie ustanowiony w sprawie. Po drugie, sam aktywnie działał w postępowaniu. Po trzecie, mimo wieku i chorób, żadna z tych przyczyn nie doprowadziła do ubezwłasnowolnienia uczestnika ani nie świadczy o tym, że w ogóle nie potrafi pokierować swoimi sprawami. Po czwarte, w postępowaniu przed Sądem II instancji uczestnik był już czynnie reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu. Po piąte, Sąd II instancji wnikliwie zbadał zarzut nieważności postępowania przed Sądem I instancji i trafnie go oddalił. W skardze kasacyjnej pełnomocnik z urzędu zgłosił wniosek o przyznanie mu należnego wynagrodzenia, jednak zabrakło w tym wniosku sformułowania, że opłata nie została opłacona w całości lub w części. W związku z tym nie da się stwierdzić, czy - mimo ustanowienia pełnomocnika z urzędu - nie został on już przez skarżącego wynagrodzony, zatem jego wniosek o wynagrodzenie podlega oddaleniu.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.